

Η ΑΣΧΗΜΟΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΤΝΕΝ

‘Η ιστορία και η άσχημες γυναίκες. ‘Η καταπληκτική άσχημία της Μαργαρίτας. ‘Η κακία της και η μοχθηρία της. ‘Όπου παντρεύεται σε ηλικία δώδεκα χρόνων. ‘Ένας διάδοχος θρόνου που ξετρελαίνεται γι’ αυτή!... ‘Ο βασιλεύς της Βαυαρίας αυτοκτονεί για χάρη της! ‘Η εικόνα της, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Δέν υπάρχει κανείς που νά μή γνωρίζει τά όνόματα τών διαση-
μονέρων παλιώνων της ιστορίας. ‘Όλος ο κόσμος ξέρει τήν ‘Ελένη
της Σπάρτης, τήν ‘Ασπασία, τήν Κλεοπάτρα και τις τόσες άλλες
ώραιοι γυναίκες της ιστορίας.

Μά τις άσχημες ποιος τις ξέρει; Γιατί τάχα ή ιστορία νά μήν
ανάγνη έπίσης και τις άσχημότερες γυναίκες τών διαφόρων έπο-
χών; ‘Ο κόσμος υπήρξε πάντοτε άδικος για τούς άσχημους; και
πρώ πάντων για τις άσχημες. Τό ίδιο και ή ιστορία. Και μόνο
στά παρασηνά τής μορφής νά βρούμε τά πρόσωπα αυτά και
νά παρακολουθήσουμε τή ζωή τους.

‘Η δούκισσα Μαργαρίτα τού Κάρνεν, ή όποια έζησε κατά τό
1860, θαμρεται άπ’ όλους ως ή άσχημότερη
γυναίκα που έγέννησε ποτέ ο κόσμος.
Διαβάζοντας κανείς τή βιογραφία της γο-
ναϊκός αυτής, δέν δά μπορούσε ποτέ νά πι-
στέψη ότι πραγματικά πρόκειται για τό με-
γαλειότερο τέρας άσχημίας που υπήρξε ποτέ.
‘Αντίθετα θά μπορούσε μέ τό δίητο του νά
υποθέση ότι ή γυναίκα αυτή ποδινε ήρώας
τόσον και τόσον ήρωικών περιπετειών δέν
θά μπορούσε νά ειναι παρά ώραιοτάτη και
γοητευτικωτάτη...

‘Η δούκισσα Μαργαρίτα ήταν άσχημη,
χωρίς όμως νά έχη και παρμιά παραμόρφωση
στό σώμα της ή στό πρόσωπό της. ‘Ηταν
μιά τελεία άσχημά, όπως θά μπορούσε νά
ειναι τελεία παλλοτή. Δέν ήταν όμως μονάχα
άσχημη. ‘Ηταν συγχρόνως και κακή και
μοχθηρή γυναίκα. ‘Ο χαρακτήρας της ήταν
βίσιος και ώλύος, οι τρόποι της βάνιστος, ή
συμπεριφορά της πολύ τυραννική. Σέ ήλικία
δέκα έτών έκανε νά πεθάνη ένα αδελφάκι
της που τό τυραννοσε και τό έπαίδευε σάν
πραγματική μπαμπού μέγαλο. Και όμως σέ ή-
λικία μόλις δώδεκα χρόνων παντρεύθηκε
μόδας!

‘Ο νεαρός πρόινμη ‘Ιωάννης της Βοημίας,
πληροφόρος ενός άπό τά ισχυρότερα κράτη
της εποχής εκείνης, τήν έζήτησε γυναίκα του
και οι γονείς της έδέχθησαν πρόθυμα, για-
τί ή πρόνοια αυτή ήταν κάτι που όρισμέ-
νος δέν τό έπρόσμεναν. Οι γάμοι έγιναν μέ
τή μεγαλειότερη βασιλική μεγαλοπρέπεια.

‘Αλλ’ ή σαρκοφική ζωή της Μαργαρίτας τού Κάρνεν δέν έπα-
ρτεσε περισσότερο άπό τρία χρόνια. ‘Η δούκισσα έγκατέλειψε έξα-
φνα τόν άνδρα της κ’ έγύρισε στό σπίτι τού πατέρα της. ‘Ο πρό-
ινμη έστρεψε πίσω της, έπιασε στό γόνατό της, παρακάλεσε και έ-
πλασε. Τού κόσμου, ή Μαργαρίτα δέν ήθελε μέ κανέναν τρόπο νά
ξαναγορίσει πάλι μοντά του. Και ο ‘Ιωάννης της Βοημίας έπέστρε-

γλυκό και γοητευτικό για τούς δυνατούς και τούς σκληρούς. Για
τούς αδύνατους και τούς αγαθούσινε τραχύ, σκληρό, έχθρικό, τούς
τοσκιές. ‘Όλες αυτές τις σκέψεις μου έφεραν σε μία στιγμή τό
λόγια της κομμωμένης θείας.

— Καληνέχρα, θεσπονις ‘Αννα Μαρία, ειναι ξαφνικά πρόσπα-
θώντας νά πούσω τήν ταραχή μου και τήν νεροπή μου για πεινο
πού λίγα λεπτά πριν ήμουν έτοιμος νά πάνω.

— Καληνέχρα σας, μου άποκριθήσασ έπεινη μ’ ένα χαμόγελο γε-
μάτο όλίγη μ’ άπογοήτευση για τό δεισιρά της που
τό σπάζομε τόσο ξαφνικά...

Μήπως μέσα στό δωμάτιό μου και κλειδίσα
καλά τήν πόρτα.

Τήν άλλη μέρα, έφυγα πρωτ - πρωτ άπ’ τό χα-
ροεδάμ.

Τώρα, σενά άνασολό τό χα-
ροεδάμ, τήν ‘Αννα Μαρία και
τήν κομμωμένη θεία, κ’ άναστρε-
χάσε στή σκέψη τού έγγυήματος
που πήγαίνα νά πάνω.

Paul Reboux.

ψε στό παλάτι τού πατέρα του άπαρηγόρητος...

Και όμως; ή γυναίκα αυτή τού είχε πάμη κυριολεκτικώς μαρτέ-
ρο τή ζωή μέ τήν κακία της και μέ τό στερεβλό της χαρακτήρα!
Και ή άσχημία της ήταν κάτι τό άνατριχιαστικό, τό άπαίσιο!...
Πώς νά εξηγηθή λοιπόν ο φλογερός αυτός έρωας για μία τέτοια
γυναίκα; Το βέβαιο ειναι ότι και άλλοι άπόμη βρέθησαν στήν ίδια
και χειρότερη άπόμη θέση. Φαίνεται ότι ή άσχημία της δουκίσσης
είχε τή δική της, τήν ιδιαιτέρη μορφή. Ποιος ξέρει;

‘Η Μαργαρίτα παντρεύθηκε ύστερα τών ήμερών της Βασι-
ρίας Λεοπόλδο, τόν έγκατέλειψε όμως κ’ ατόν πολύ σύντομα. ‘Ο
φτωχός ήμερών τήν έλάτρευε. Δέν μπόρεσε νά υποφέρει ούτε μέ
βδομάδα τό χωρισμό. Και ατόιατόησε δηλητηρασθείς!...

‘Η δούκισσα τού Κάρνεν έλλαξε τρεις
άλλους άνδρες άπόότερα. ‘Όλοι ήσαν δυστο-
χιώμενοι όταν έζήσαν μαζί της και όλοι έ-
πασαν σέ άπελπισία όταν έπεινη τούς έγκα-
τέλειψε. Μιά πραγματική καλλογή δέν θά
μπορούσε νά καταγάγη τέτοιους θριάμβους!

Τής Μαργαρίτας διαδέχεται σήμαρα μία
εικόνα, έργο τού ζωγράφου Μάξελ Μάσσας,
ή όποια ειναι μία φυσικωτάτη ‘προσωπογρα-
φία. ‘Έτσι μπορούμε και σήμερα νά δούμε
τήν τρομακτική της άσχημία, τό σεντό
μέσπο, τά μαυρά και μισοκλειστά πάντα μά-
τια της, τήν ποινή της μύτη, τό μεγάλο της
στόμα μέ τό σεντό χείλη πίσω άπό τό δ-
ποια ξεπρόβαλαν τά μαυρά και μισοφωρο-
μένα δόντια της. Αυτή ήταν ή δούκισσα Μα-
ργαρίτα τού Κάρνεν για τήν όποια ένας άν-
θρωπος έποικιόθηκε και τέσσερας έπασαν σέ
άπελπισία απόόρωτα!

Στό μουσειο τού Ούτιενσορ στήν ‘Αγγλία
υπάρχει και μία μαρογραφία τού ‘Αντόνιο-
δου ντά Βίντσι. Μαζέ μέ τά άλλα πρόσωπα
της γαλογογραφίας αυτής, υπάρχει και μία
άπομορυστική άσχημη γυναίκα. ‘Ως πρόσωπο
του δά γι’ αυτήν ο Λεονάρδος ντά Βίντσι
έπηρε τήν εικόνα της Μαργαρίτας, τήν κα-
μαμένη άπό τόν Μάσσας. ‘Η εικόνα αυτή
έγοράσθηκε τελευταία στό Λονδίνο για
τρία εκατομμύρια σελίνια. ‘Ηταν μ’ αυτό
ένος άπόμα φόρος στήν τρομακτική ‘άσχημία
της Μαργαρίτας τού Κάρνεν!

Ο ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

‘Ο Ραμόν Γομπό ντελλά Σέρρα, ένας άπό τούς μεγαλειότερους
κοιητές της ‘Ισπανίας φημιόται για τις έπισημοποιήσεις του και
τις παραξενιές του. ‘Η μεγάλη δέ περιουσία του τού έπισημοποι-
νός νά ίσπανοποιή και τήν πιο τραλή φαντασία του.

Κάποτε τού μήνης ή μόνα νά στήση έναν άνδριάντα στόν με-
γαλειότερο έφευρέτη της ανθρωπότητας, τού όποιου όρας ή έφευρέ-
ση νά μήν προξένησε κανένα κακό. (Είνα βλάνετε παρατηρημένο
πώς όλες ή μεγάλες έφευρέσεις φέρνουν καλά στήν ανθρωπότητα,
συγχρόνως όμως γίνονται πρόξενος δυστυχημάτων ή και κατα-
στροφών πολλές φορές).

‘Επί μήνες ελόκληρους ο Ραμόν Γομπό ντελλά Σέρρα έψαχνε
νά βρη έναν τόσο ιδανικό έφευρέτη, μέ δέν έβρισκα κανένα. ‘Όλοι
οι έφευρέται μεγαλειότερα κακά προξένησαν στούς άνθρώ-
πους παρά καλά. Τέλος, ο εύφάνταστος αυτός κοιητής
σκέφτηκε, σέ μία στιγμή έμπνεύσεως, πώς ο μεγαλειότερος
εταργέτης της ανθρωπότητας ειναι ο Ζιλλέν, ο κατασκευασ-
τής τών έπισημοποιών μηχανών! Πώς τού πατέριος τέρας
αυτή ή ιδέα; Μυστήριο!... Τό γεγονός όμως ειναι πώς ο
παράξενος αυτός κοιητής διάταξε νά χείσων στή Μαδρίτη
ένα μικρό ναό, μέσα στόν όποιον έ-
στήσε ένα μελόριο άγαλμα τού Ζε-
λέν! Και κάθε μέρα σταφανώ-
ναι μέ λαοκόσμια τού είδωλό
του!...

‘Ο μέγας ζωγράφος Τσιανός

